

16. szám.
 Április 22-én 1865.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50
 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. —
 Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVI. kötet.

Kemény Zsigmond.

Fortes creantur fortibus!
 E jelige nem csak a Vadász és Versenyla-
 pok eszmekörére nézve áll; mi emberek is alá
 vagyunk vetve e nemesítési procedurának.

És így nem csoda, ha Ke-
 mény Zsigmond, kinek egy
 őse fejedelem volt, másik őse
 hadvezér, maga is fejedelmi
 és hadvezéri állást foglal el az
 ujságírás mezéjén.

S ha fölszámítja táborát, bi-
 zonynyal több előfizetőt állít-
 hat hadirendbe, mint a meny-
 nyivel fejedelmi őse Nagy-
 Szöllősnél Kucsuk Mehemet
 basával megütöközött; — de
 nem is hagyja ám magát, mi-
 ként amaz, leváogatni Kucsuk
 János Török basától.

S ha vesszük Kemény Si-
 mon élettörténetét, abban is
 sok analogiát találunk az övéhez.

Ki volt *akkor* Magyarország legnagyobb
 embere? Hunyady János. Ki volt annak leg-
 bensőbb barátja? Kemény Simon.

Ki *most* Magyarország legnagyobb embe-
 re? Deák Ferencz. Ki annak legbensőbb barát-
 ja? Kemény Zsigmond.

S valamiképp megtörtént, hogy a török ta-
 tár ellen harczolván átengedé
 Hunyadi fegyverzetét Kemény
 Simonnak, hogy ő harczoljon
 abban és viszont; hasonlatos-
 képen a mostani nagy journal
 attackban is gyakran küzd Ke-
 mény Zsigmond Deák fegy-
 vereivel, míg Deák viszont a
 szerkesztő leeresztett sisakja
 alatt, melyről lepattognak azon
 bizonyos török-tatár-nak a nyi-
 lai, a kinek az igazi nevét a
 hajdani Récsy Emil szerkesz-
 tette Pesti Naplóban Lisznyai
 Kálmán verse közepett, a be-
 tüzsedői véletlen olyan mala-
 propos kivakkantotta.

Kemény Zsigmond abban különbözik sok
 más egyéb irótul, hogy ő igen sok dologhoz
 ért, és igen kevésről beszél, míg mások igen kevés
 dologhoz értenek, és igen sokrul beszélnek.

Mikor valami ezikk alatt láttuk a mult éveken a nevét, már előre tudtuk, hogy itt van a német kérdés legeslegújabb stádiumában. Ez a kenyér pótlék, a mire az inség ráfanyalítja az ujságírókat, miután a többi tápláléknak mind a Jedikulában kell megadni az árát.

Úgy tett velünk, mint a szakács, a ki tudná, hogy mit kellene főzni, csak ne félne az epidemiától. Így azonban különböző sauce-okban mindig csak azt nyújtja vendégeinek, a mitől azok meg nem betegesznek; s el akarja velünk hitetni, hogy „e pur se mouve“ még is csak mozog a német kérdés! Pedig optica fallacia: nem a kér-

dés forog az értekező körül, hanem az értekező a kérdés körül.

Egy idő óta kezdenek ritkulni a német kérdés fölötti elmélkedései, s ez jót jelent. Mikor már a Pesti Napló el kezd a magyar kérdéstről is beszélni, akkor már bátran ki lehet bontani a télire bekötözött baraczkfákat: — nem lesz több fagy.

Az életíráshoz tartozik azt is megjegyez-nünk, hogy Kemény Zsigmond barátunk megállapodott 48-as; — hanem azért még mindig igen szeretetre méltó férfit.

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

„Similia similibus;“ ezt tart homoeopathia: is így az in tisztelt barátom Idők Tamuja nagy homoeopatha, mert szerinte izz, ha valahol Galicziában van nagy ihsig, a miata, hogy emberek nem esznek, mert nincs mit; tehát kel rendelni három napi böjtöt. Ihsig elen böjtöt. Ha pedig masut valahol, közeleb, van nagy fogyatkozása pinznek, akkor orvosag gyanant, adakoznyi kel Peter-filireket. Pinztelensig gyógyítása pinz-kiadasával. Ha pedig az embernek ipen sem kedve nincsen, akkor csinyalyon jubileumot; akkor aztan eo ipso van jo kedve. Ilyen doktor in izz szeretnik lenyi.

Hanem had in csak nem megpihenek fardozasbul országos veszedelmek kipuhatolozasaban. Ismig felfedeztem kit rendbeli nevezetes dolgokat, a mik aladalomot lasankint ala fognak asnyi; is tökiletesen elpusztitanak. Az egyik a sok photographia csinyalo. Teczik tunyi, hogy minden fotografiaban miesoda az, a mi rajta fekete? Az izz ezüst? Az atkozot fotografusok az ország ezüstyit mind felpingalnak emberi abrazatoknak, ugy hogy ki lehet szamitanyi, hogy ha, Jove favente, így megy a dolog, egy ne-

hany esztendő mulva ország minden ezüstyé csak a papiroson lesz.

Masik denuntiatio pedig ez: tudos akademia megtiltota akademia ipület tagjainak dohanyozast. Ez Verzehrungsteuerben majd minden esztendőben nevezetes különbsiget fogja tenyi. Bele kelene igtatnyi statutumokba, mig lehet: „azonban pedig minden tagnak meghagyatik, (nem minden tagjanak, hanem csak orranak), hogy szorgalmasan gyülisek alata tubakolyon, hogy legalab status izz indemnilalva legyik!“

Remilek in izz kaphatnyi ezirt egy szipantaskaval.

T. Z.

U. i. N. B. Mozd halom hiteles kutyföbül, hogy mar országgyülis előkiszületei anyira megirtek, hogy pesti asztalos czelemben beadatott inditvány proponalnyi olyan planumot, melynek szerinte olyan szikeket lehetne csinyaltatnyi, a meljek, ha szüksig, szavazaskor megfognak rajtuk ülöt, hogy föl ne kelhesen, ha pedig megint maskip szüksig, egyszerre felrugnak ütöt, hogy felalyon.

Alazatos szolgaja

Tallérossy von Zebulon.

Nemes vetély.

Egy most megjelent *pesti* lapnak mutatóvány száma került a kezünkbe, melyen a sokérdemű szerkesztő neve következőleg van körülírva: „*A. H. Mitglied der k. k. part. Ökon. Ges. in kön. Böhm. der k. k. landwir. Ges. ob der Enns; der k. landwir. Ges. in Moskau, der kais. pr. Ökon. Ges. in St. Petersburg; des kön. preu. schle. For. Ver. des böhm. ung. westgal. nordtir. Ver. der For. Sekt. für Mæhr. u. Schles; desnied. Oest. Gew. Ver. u. Journ., u. Schriftst. Ver. Concordie.*”

Ez a titulatúra egy kicsit hoszszu; s csere példányról levén szó, szolgálunk érte csupa vendégszeretetből még hosszabbal.

„Martin de Kakas, a magy. tud. ak. r. t.; — a Kisz. t. t.; — a m. k. term. t. t. t.; — a f. bar. ev. ref. egyh. ker. s. gond.; — a pest. ev. ref. egyh. presb.; — a pest. magy. csizm. cz. vál. ta.; — a nemz. szinh. dr. bir. vál. t.; — 1861. org. gy. volt sikl. vál. ker. képv.; — az aradi tüzolt. társ. tiszt. t.; — a n. körös. dalár. t. t.; — tek. Komár. vgye. obsit. tiszt. főjegyz.; — az íróseglyz. trs. vál. t.; — a pest. nzt. Casin. könyvt. biz. ritk. megjelen. tag; — a svábhegy utcsin. és kútfúr. társ. r. fiz. tagja stb. stb.

Nem jó volna, tisztelt gazdasági kollega, ha legelőször is — azon kezdenők a gazdálkodást, hogy takarítsuk meg a publikum számára azt a papírost, a mire a titulusainkat felszámítjuk?

Egy szegény poéta temetése 1865-ben.

No ha élni nem volt is nagyon, de meghalni csakugyan érdemes a jámbor magyar poétának ezelőtt még három négy esztendővel.

Emlékezem egy ily poéta tisztesség tételére, mikor a félváros összesereglett Buda legvégső végére, onnan vállról vállra véve hozák végig a két városon a koporsót, zene és énekszó mellett, minden ablak, erkély rakva lornyetező delnökkel és delleányokkal, a gyász kíséretben a főváros celebritásai fátyolozott kardokkal és süvegekkel, s a hírlapokban fekete szegélyű parentatíók versben és keserves prózában.

Ez legalább jól esett a halottnak.

Most pedig, volt egy szép tehetségű írónk, a ki sok téren működött, sok élvezettest írt, derék, becsületes ember volt; jó hazafi is volt; szilárd jellem is volt, szenvedett is sokat; aztán egyikünknek másikunknak jó barátja is volt, még a hölgyek is kedvesen fogadták, a míg élt.

Egyszer aztán azt mondta, hogy meghal, és majd meglátja, hogyan temetjük el?

S ezt igen rossz éleznék vette a publikum.

A házban lakókkal együtt lehattünk a temetésén vagy ötvenen.

Az öregebb íróknak fájt a lábuk, nem jöhettek, a fiatalabbak közül eljött egy néhány, de mikor a fáklyákat kellett volna kiosztani, nem vállalkozott rá több hatnál, mert nem hozott magával keztyűt; a többit a becsületes nyomdász segédek fogadták el.

S minthogy a megholt kálvinista volt — s mint-hogy a diákok ilyenkor husvétii vakációra vannak; tehát egy szál kántor s egy szál trömbita nélkül kísértük ki a magyar író koporsóját, a nemzeti színház téréig, a hol a lelkész még néhány szót szólott fölöle, s aztán szaladt az az ötven ember is ötven felé.

Egy két lap megemlíti az újdonságot, hogy egy íróról megint kevesebbre kell már hallgatni az unatkozó publikumnak; s a legkeresztényebbnek híresztelt hírlap szerkesztője, annyit sem mondott el takarított „rokona” gyászíráshoz, hogy „no hát nyugodjék békével!” a másik szinte igen katolikus gyöngédebb volt, mert az meg sem említette, s egyedül a bohókás Üstökösnek jutott eszébe, hogy a gyászkeret között tudassa olvasóival, mi-szerint tréfás munka társa

KEMPELEN VICTOR,

álnevén Gyárfás

m e g h a l t.

Legyenek iránta az égiek kegyesebbek
mint a földiek voltak.

K—s M—n.

Réthy Lipót nyomdájában.

Rendező. Készül-e már a program?

Szedő. Melyik? kérem.

Rendező. A jótékony célú hangversenyé.

Szedő. Délután meg lesz.

Rendező. Hát most mit szed?

Szedő. A kritikát.

Rendező. Miféle kritikát?

Szedő. Hát ugyanazon hangversenyről, mert szerkesztő úr nem lesz honn az előadáson.

Rendező. Jól van barátom, csak szedje.

Labienus a más világon.

„Tessék! ön el van ítélve azért a criticájáért, a mit Caesar munkájára irt, a másvilágon öt esztendei pokolra, in contumaciam. Az esztendők az Uranus körfordulója szerint fognak számíttatni.“

Még a túlvilágon is fölkeresi.

Jó becsületes ember M. J. uram; mig csizmadia volt, nem azt nézte kundschaftjainál, hogy minél előbb megkeressék, de munkájával megelégedettek legyenek. —

M. J. uram, mióta nem a k. t. esküdtek, s vidéki széki esküdtek és irnokok exhibeálnak, nemzetes hitesszolga urrá emeltette magát a k. i t. széknél az ottani elnökkeli vérrokanság ernyője alatt.

Egyik tárgyalási napon, tizenkét órát veri a k. i. öreg harang, miután a makacsági ítéletek lettek kihirdetendők. T. J. ellen is ki lett hirdetve az ítélet, melynek hallatára G. E. hitestárs a t. szék előtt felszóllalván állítja, hogy ő mint érdeklett fél, 9 óra óta ott várakozik a felhívásra.

Asszonyom későn jelenté magát, szól hozzá a jegyző, külömben is nem kegyed de férje idéztetett, mért nem jelent meg?

Festina lente.

Hirnök. Hozom a jó hirt!

Bécsi Híradó. Lassan öreg! Hadd kötöm meg a kereket, hogy el ne ragadjanak a lovak.

Csak azon egyszerű okból, szállal fel az asszony, mert épen ma két hónapja, hogy özvegyen hagyott. —

Az nem lehet, hiszen hites szolgánk ma egy hete idézé meg személyesen, mint íme az elsődleten olvasható bizonyítvány igazolja.

A temetkezési kivonat előmutatása után kénytelen lévén a t. széki elnök ur, megadni magát, miután M. J. uram igazolás végett előhivattatott, értelmes poszturába helyezkedve szólt:

A keresett levelet kézbesítendő, miután az özvegy

asszonyomtól megértettem szomorú sorsát, neki megmagyaráztam megkeresésem okát, ezért ő mint tetszik a t. b. széknök bölesen szemlélni, meg is jelent; — megkeresvén pedig személyesen az alperes sirját, keresztjére függesztettem a citatóriát, — s ráírtam, mint illet az exhibealis certifikatot. —

Az óta a k. i b. széktől ha valakinek tartózkodási helye nem tudatik szállássá vált, „adjuk M. J. uramnak, az a más világon is fölkeresi.“ —

Bernát Gazsihoz Bernát Gáspár.

Mexikó 1865.

Hallom hogy házasodol. Jól teszed. Elég idő óta falatozod már a rideg nötlenség keserű kenyerét. Itt az ideje, hogy megtérj.

Öcsém Gazsi (ex apró szentibus) halgass meg!

Én ugyanis mint nagybátyád; nem különben a japáni, fellegvár majoreskója; tandem óceáni uzsorás, végre pedig menykőhöz kapkodó légdinásza, azt mondom neked (persze, hogy testi lelki erőben s egészségben), miszerint én e siralom völgyben az agglegénységbe átesapott nötlenségnél hitványabb állapotot nem ismerek. E fajnak barátom senkije és semmije sincs. A senkit a csalatkozás és rideg élet képviseli; a semmi pedig betegség, unalom s örök szeszély alakjában ülönköl az uradalmak nyakán.

A nötlén csaknem aféle szerepet játszik a társas életben, mint nulla a szám előtt, tudniillik: nem számít. Mellettem szól a természet és családiasság törvénye. Kérdezd meg e nagy hatalmakat.

Azért hát lépj be e bájos paradicsomba. A családi élet örök tavasza viruljon élteden át. Házadat és szivedet oly béketemplommá szentelje isten, melyekben az érzelem és munkavágy honszeretettel koszoruztatik.

Áldás-ágióban fogadd szerencse kívánatomat, egyszersmind azt se feledd, hogy jelenleg menyemnek szoltam ugyan, hanem ipam uram is érthet belőle.

Feleségem Donna Voluptédo Grácia Glória Czizibella ezuttal meglehetősen csomó üdvözleti bokrétát küld számodra. A színházi nádi verebet megkapta. Pompás énekmeister. Köszöni alásan. Nőmet már oly mesés művészeti régiókba sodorta, miszerint az itten legnépszerűbb komoly opera cavatináját hangversenyekben is énekelheti.

Ez opera címe: Zöld Marci.

A hires cavatina pedig így hangzik:

Hideg szél fú észak felől

A lelkem is fázik belől⁴ stb.

E jeles énektanárt több előkelő háznál bemutatam. Jövő hóban a paraguái viczekirály nyöstény kaka-duját fogja esuvasz népdalokra oktatni. A tisztelt kaka-dú süketnéma ugyan, de azért a siker el nem maradhat.

Éljen a lángész a pokolban is!

Miután úgy vagyok értesítve, hogy a kerepesi nemzet-piaczon eféle nádiveréb-mestro gomba számra terem: folkérlek, miszerint ajánló levelekkel ellátva utalványozd őket hozzánk.

Ha e drága de rosz féle faj, nálatok nem tud vagy nem akar orgonálni, küld ide, majd megtanul itt kesz-

tyübe dudálni . . itt, a hol passióbul vadászat egyik emberfaj a másikra, mint nálatok a nyulakra szoktak.

Részedre holnap indítok utnak egy repülő pudlit. Remek hü állat. Nagy meteorolog, több nyelven beszél és a világmappákon oly biztosan ögyeleg, mint te vagy én a börzén.

Az emberiség rovására annyit rágalom nélkül irhatok neked kedves druzsám innen az ugynevezett arany országból, miszerint a pudli ép úgy képviseli nálunk a jellemet, mint nálatok a juhászskutya. Szomorú, de igaz.

E hü állat vizen, szárazon át lokomotivszerűn repülve, szájába fogja czipelni, a következő tárgyakkal telt kosarat:

A napokban löttem egy óriás griff madarat. Épp azon imposzturán durrantám föbe, midőn az itten ezer számra járó-kelő rablók tanyájáról egy huszonnégy fontos ágyút csempészett a körmei közé.

A sarkantyujából neked mint kényes ingyencznek egy darabot küldök. Gyöngy ezetben van páczolva. Rubin spék stb.

Nőm pedig mátkádnak holmi csekély prezenttel kíván kedveskedni.

Például oly briliánt fülön függőt, melyen át csak jó hirt lehet hallani. Egy szerény nyakéket vásároltam a minap Persiában. Mindössze is három vármegyét adtam érte. Bakatell. Ennek a Schmucknak az a tulajdona van, hogy örök szépség és ifjuságról biztosít.

Találsz a kosárban egy gyűrűcskét is. Ézsaiás proféta balszeme van abba foglalva. Éjjel nappal lát az azt viselő egyéniség helyett. Gyakran nem rosz tréfa. Isten veled.

U. i. Ha a pudli a kosárral vissza szándékozik repülni, kérlek küldj egy pár üveg ó somlyai nektárt a Szabadi Náci pinczéből. A borkezelő magyar becsületet majd dobra ütöm aztán én itten. A Mészáros testvérek paraffin gyertyáiból is pakolj a kosárba egy pár fontot. Vakító világossággal ti sem dicsekhettek ugyan; hanem az itteni sötétség oszlatójául, minden háznak egy egy napféle planéta kellene.

Nevelői értesítés.

A szülők és gyermekvilág
Érdekében im tudatom:
Intézetem jelessége
Túl jár minden gondolon.
Felvállaltatik mindenki
Gyermek, mely meg sem született;
S aztán csecsemő, árva
Kiről apja sem tehetett.

— — — De im tessék. Itt a példa ;
 Nem árulunk zsákban macskát ;
 Ez a bámulatos gyerek
Tizenhat hónapos ; de hát
Tíz napos volt épen, midőn
 Nevelésbe ide hozzák :
 És ime már lök és kártyáz
 Mint akár egy Zrinyi-kozák,
 És ez kérem, mind onnét van ;
 Mert rá soh' sem ijesztettünk
 S így magas tehetségében
 S idegében kárt nem tettünk,
 S e móddal az emberiség
 S tudomány roppant hasznára
 Nem különben tekintettel
 Modern hadi taktikára
 Én az egész gyermekvilág
Kilenczvenes percentumát
 Az életnek mint tudóst, vagy
 Már kész hadvezért adom át.
 Elvállalok én továbbá
Makacs, gyáva, lomha és rest
 Kölyket, s a ki a táblára
 Tanárnak számár fület fest ;
 Kinél kudarczot vallana
 Batthy s Rarey tudománya
 S megszelídíteni nem bírna
 Kreuzberg úrnak Svéd leánya
 S a kit mindenütt kilöknek
 Én még azt is befogadom,
 S ha tudóssá nem lesz nálam
 A költséget vissza adom.
 Itt én nálam a gyerekek
 Egytől egyig *elevenek*
 És mind egészségesek, ha
 Véletlenül nem betegek.
 Termeim tágasságáról
 Bizonyítson azon adat,
 Hogy két ezer ember volt ben,
 Az igaz, hogy két év alatt.
Végre vastagon állítom,
Hogy a mafla, buta, bémész
Gyermek, — tapasztalat szerint —
Ellöttem legnagyobb lángész.
 Mert a baj nem a gyermekben
 Hanem egész másban rejlik :
 Tudniüllik abban, hogy a
 Gyermeket miként kezelik,
 Bővebb tudomást vehet ; ki
 Gyalog vagy postán jön hozzám

Pesten lakom N. utczában,
 Netto huszonegyedik szám.

Alter.

Felelet házassági ajánlatra.

Tisztelt esinos és kellemes külsővel bíró igény nélküli kisasszony !

A „Pesti Napló“ hirdetései közt olvastam kegyed „komoly házassági ajánlatát,“ és miután nékem is komoly szándékom volna megházasodni, de nőt nem ismerek, mely kívánatimnak megfelelne, ezen „komoly ajánlat“ bennem azon eszmét gerjeszté, talán kegyedben találok fel az eddig hasztalan keresett nőt, melynek sorsát sorsomhoz kötve, talán boldogságot érhetnék el.

Kegyed „komoly házassági ajánlatában“ magát előkelő nemes család ivadékanak jelöli : én is meglehetősen régi családból származom, mert Ádám törzsapánk egyenes ivadéka vagyok ; a mi a nemességet illeti, az mostani időben úgy sem ér sokat. Talán kegyednek „kék“ vére van, az enyém csak veres, mint azt némely alkalommal már tapasztalhatni alkalmam volt.

Azt állítja kegyed, hogy „semmitféle igényei nincsenek.“ Nagyon szép ez, és úgy látszik, kegyed a mostani hölgyek közt kivételt, és pedig dicséretre és szerezetre méltó kivételt képez. Nekem éppen igényeim nincsenek, hanem vannak szerény kívánataim, melyeket kegyed kegyes színe elé terjeszteni szükségesnek tartok. — Ezen szerény kívánatim pedig ezek :

1.) Annyi gyagyont keresek jövődöbeli nőmnél, hogy abból nem csak kényelmesen élélhessünk, hanem hogy én nőm jövedelméből némely ártatlan gyöngédségeimet ápolhassam, például, hogy én némelykor szép utazásokat tehessek, fürdői idényeket élvezhessek, ha feleségemet eluntam, szép vicze-feleséget tarthassak, s több ily igénytelen szükségeket fedezhessek.

2.) Hogy nőm ne legyen dörmögös, hanem gyöngéd, nyájas, békétűréses és előzékeny, nálam pedig ezen tulajdonokat ne keresse.

3.) Ebet ne tartson : tisztességes „cavaliere servent“ azon esetben, ha nőm nem szép, részemről engedélyeztetik.

Hogy pedig kegyednek legalább kis fogalma legyen külső emberemről, kijelentem, hogy „legjobb korban“ (francziák ezen kifejezést : entre chien & loup használják) vagyok, meglehetősen egészségű, erő- és életteljes voltam, most már annyira nem dicsekedhetem ezzel, egyébiránt ha vagy egy óráig a pipere asztal mellett fáradozom, meglehetősen kinézésű vagyok.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Az sem kedves állapot, mikor az ember már régön föl szeretne kelni, s aztán azt mondják neki, hogy maradjon még fekvé, mert a csizmadia nincsenek még kislivázkolva.

— — A jámbor tyroliakat most gonoszul megré-
fálta egy zsidógyerek. Azt az üzletet kezdte el, hogy
ő keresztvénné akar lenni; a jámbor lakosok aztán el-
kezdtek traktálni, kiruházták, megajándékozták, s mi-
kor vége volt a szertartásnak, megáldották, eleresztet-
ték, az meg aztán odább ment, s egy faluval odább megint
újra kezdte a megtérést. Utoljára aztán egy vándor fi-
nánáz ráismert s kideríté, hogy az élelmes polgártárs
már régóta adóztatja a kegyes szíveket a proselyta szer-
zés iyletén nemes áldozatai útján.

— — Egy becsületes geleji palócz földnaives *sár-
gaságban* szenvedett. Az úton menvén, szemközt talál-
kozik vala a komájával, a ki is azt a ruralis orvoslato-
t kísérle meg rajta, a mit mindnyájan úgy ismerünk, mint
a sárgaság elleni specificumot; t. i. *szemközt kópé* a vele
találkozót. A patiens azonban nem vevé háládatos szív-
vel az operációt, hanem fogá a fustélyát, s úgy ellátta
vele a botsinálta doktort, hogy az viszont *kékségbe* és
zöldségbe esett a kura után.

— — A Debatta azt írja, hogy egy híres ó-con-
servativ-nek fia született, s előre is örvend a szaporu-
latnak, melyet ez által nyert az ó-conservativ tábor a
kis-ó-conservativ rekrutával. Jaj, édes Debatta, nem kell
ezen nagyon ujjongani: sokszor megtörtént már, hogy
a legtelibbvé ó-conservativnek olyan istentől elrugasz-
kodott liberalis fia lett, a milyen csak valaha keresztet
vetni kényszeríté a Pesti Hirnököt és a Vaterlandot!

— — Hamburgban egy Meyer nevű századost,
vitéz tetteiért a Guelf rend lovagjai közé emelték. Lett
aztán ijedség, mikor kisült, hogy a megtisztelt bátor fér-

fiú — zsidó. Már most aztán ama szent rend lovagjai
között egész solennitással ott ül egy olyan férfiú, ki
szombaton tartja a vasárnapot.

— — Egy porosz állambörtönben az elítélt rabok
rebélláltak, a miért aztán új bünhödésekert vontak a fe-
jükre. Így történt, hogy egy *élethosszig tartó* fogságra
elítélt fegyencz, még kilencz hónapot kapott eddigi bün-
tetése fölé. (E szerint ennek a halála után még kilencz
hónapig kell a status börtönben ülni). Vagy talán az
ítélet napján kilencz hónappal későbbert lesz neki sza-
bad feltámadni az ébresztő trombita szóra.

— — Most akadt a kezembe egy vidéki szintár-
sulatnak a programmja, a mivel a jámbor dunántuli kö-
zönséget előre kecsgeteti. Egyetlen egy dráma, és vig-
játék sincs a repertoírján. Csupa merő bohózatokkal és
operettekkel akarja ellátni a publikumot. E helyett azu-
tán csakugyan többert ér — kötélert tánczolni és maj-
mokat mutogatni!

— — (Annyit irnak az ujságok arról a Thieres-
ről, mondja meg már kend, ha tud németül, hogy mi a?)
Thieres? — Hát az valami állat.

— — Egy bécsi színészert elítéltek hat napi fog-
ságra azért, hogy az államminiszter úr arczmását min-
tázta a színpadon.

(Valjon miféle törvénczikk szerint itélték el?)

Hát a II-dik parancsolat szerint, mely így szól:

„Ne csinálj te magadnak képet azoknak formá-
jokra, melyek odafenn vagnak!”

Egy nevezetes sajtópör Bécsben.

A régi Pressében azt irták a farsang alatt a diák-
bálban megjelent fiatal kisasszonyokrukl, hogy azok csak
annyiban voltak szépek, a mennyiben egy állat, a míg
fiatal, szép lehet, vagy a milyen szép a zöld borsó, vagy
a spárga, vagy efféle zöldség. Ezért a gorombaságért a
bálrendező elégtételt kért a szerkesztőtől. Az nem adott
neki. A rendező aztán jól megpiszkolta ezért négy uj-
ságban. Erre a Presse szerkesztője pörbe idézteté mind
a cikkirót, mind a négy collégáját, s lesz nagy nyilván-
os tárgyalás, melynek alkalmával az egyik vádlott azt
mondá: „ha a kánya üldözi a tyúkot, az természetes,
mert az neki a hivatata, de hogy egyik tyúk üldözte a
másikat, az már csakugyan természetellen dolog.” Egy
másik vádlott azt kérdé a Presse egyik munkatár-
sától a kinek neve Kuh, hogy hát ő milyennek ta-
lálja azt a zöld borsós hasonlatot? Furcsa kérdés, hát a
ő Kuh, hogy ne tetszenék neki a zöld borsó? végre a
törvénczikk fölmenté mind az öt vádlottat, s a vádlóval
megfizetteté a perköltségeket (Bár mindenikkel ez tör-
ténék!)

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Mészáros utca 8. sz. II. emelet.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1865.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Poldk.